

celetý, není-li vyloučen z práva voliti do obcí. Rozhodováno bude v pětičlenných senátech. Rozhodčí komise pokusí se nejprve věc ujednatí smírem. Nezdaří-li se jí to, vydá po provedeném řízení nález a vyhlásí jej v Úředním listě Československé republiky. Nález nabude účinnosti za 14 dní po vyhlášení. Práva, která budou podle těchto nálezů zaměstnancům náležeti, nemohou býti ani zrušena ani omezena pracovními nebo služebními smlouvami a všechna jednání, která tomu odporují, jsou právně bezúčinná. Nález takový ovšem nevztahoval by se na nově ujednané kolektivní smlouvy, uzavřené odborovými organisacemi. Nález rozhodčí komise nemůže praejudikovati uplatňování individuálních nároků pořadem práva. Příslušné soudy jsou ovšem vázány sazbami, stanovenými nálezem rozhodčí komise nebo smíry, uzavřenými před touto komisí. Dr. Jindřich.

ŠJEDNOTENIE ŠTATUTÁRNEHO PRÁVA, ktoré doteraz robilo len malé pokroky, má teraz chytrejšie napredovať. V 7. čísle »Krajinského Vestníka« vyšiel výnos prezidenta slovenskej krajiny, ktorým sa v rámci prezídia krajinského úradu v Bratislave zriaďuje osobitný *kodifikačný referát*. Zriadenie stalo sa za tým účelom, aby bolo sjednotené doposiaľ veľmi roztrieštené štatutárne právo na Slovensku a aby bolo prispôsobené právnenému stavu v zamoravskej časti republiky, pri čom má byť do ohľadu braný i postup sjednotovacích prác na území Podkarpatskej Rusi. Referát je vybavený značnou samostatnosťou a jeho vedením poverený bol krajinský miestoprezident dr. Ján Sekáč. Je potešiteľným zjavom, že krajinský úrad uznáva naliehavosť kodifikácie štatutárneho práva a priznáva preto referátu zvláštne postavenie, stanoviac, že »v záujme urýchlenia kodifikačných prác nie je dovolené tento referát zafažovať inými prácami ako sú na pr. právne dobrozdania, vyjadrenia k osnovám normatívnych výnosov a pod.« Prezident si vyhraďuje priamu ingerenciu na referát a výnos ustanovuje, že referát podľaha priamo krajinskému prezidentovi. Ak bude také pokračovanie aký počiatok, dočkáme sa skoro potešiteľných výsledkov. čb.

VÝKLAD ZÁKONA Č. 329/1921, ktorý v §-e 2. odst. 9. hovorí o menovaní členov obecnej finančnej komisie, podáva teraz krajinský úrad v Bratislave v tom smysle, že polovicu členov komisie menuje okresný úrad a nie kresný výbor. Zákon totižto stanoví, že »druhú polovicu členov obecnej finančnej komisie menuje bezprostredný dohliadací úrad« pri zachovaní istých formalít. Okresné úrady sa pridŕžiavali doslovného textu zákona a predkladali návrhy na menovanie okresným výborom ako bezprostredným dohliadacím úradom. Najvyšší správny súd však v náleze z 12. V. 1933 č. 8445 B. 10.535 neuznal toto pokračovanie za správne a vyslovil, že v danom prípade nejde o výkon dozoru nad obcami a že preto k menovaniu obecných finančných komisií je príslušný úrad a nie výbor. Krajinský úrad upozornil na toto rozhodnutie a pridal poučenie, aby v budúcnosti okresné úrady patričných členov komisií menovali samy. čb.

OSNOVA ZÁKONA O NOVELISACI SOUDNICTVÍ ÚRAZOVÉHO POJIŠTĚNÍ. Ministerstvo spravedlnosti připravilo osnovu zákona, kterou má býti soudnictví v úrazovém pojištění dělnickém zdokonaleno. Nová úprava má přinést pojištěncům zvláště možnost podání opravních prostředků proti rozhodnutím rozhodčích soudů úrazového pojištění, která dosud byla konečná. Odvolání z rozhodnutí rozhodčího soudu bude možné k vrchnímu pojišťovacímu soudu. V řízení soudním bude nově upravena také možnost obnovy řízení, obdobně jak je tomu v ostatních oborech sociálně pojišťovacích. Dr. Jindřich.

ODŠKODŇOVÁNÍ NEMOCÍ Z POVOLÁNÍ. Podle zprávy úrazové pojišťovny dělnické v Praze odškodnila tato pojišťovna v roce 1933 celkem 114 případů nemocí z povolání. Na odškodném bylo vyplaceno úhrnem 440.227 Kč, takže na osobu připadá průměrně 3867 Kč odškodného. Odškodňování nemocí z povolání bylo zavedeno — jak známo — zákonem

ze dne 1. června 1932, č. 99 Sb. z. a n., jenž vstoupil v účinnost od 1. července 1932. Tato zpráva je tedy první zprávou o provádění zákona za kalendářní rok a je z ní zřejmo, že zákon o odškodňování nemocí z povolání zcela splňuje svůj účel.

Dr. Jindřich.

NOVÁ ORGANIZÁCIA MAĎARSKÉHO ŠKOLSTVA má byť prevedená podľa niekoľkých zákonných osnov, ktoré koncom februára schválila ministerská rada. Všetky vysoké školy okrem univerzít majú byť slúčené s pešfskou vysokou školou technickou. Len táto spojená škola vedľa univerzít bude mať právo vydávať diplomy. Tiež v strednom školstve má dojsť k reforme. Absolutorium a maturita na strednej škole neopravňujú samy o sebe k vstupu na vysokú školu. Maturita bude rozsiahlejšia ako u nás: abiturienti sú povinní dokázať vlastenecké smýšľanie a podať dôkazy svojej individuálnej zralosti v tomto smeru. Posudok komisie o tom sa zapisuje na vysvedčenie.

čb.

OSNOVA ZÁKONA O ZÁKAZU OBCHODNÍCH PŘÍDAVKŮ byla po konečné redakci předložena ministerské radě. Změny, které nastaly v meziministerských poradách, týkají se hlavně přesnějšího vymezení pojmu rabatu a úpravy trestních ustanovení.

čb.

SOCIÁLNÍ POJIŠTĚNÍ ZEMĚDĚLSKÉHO DĚLNICTVA a služebnictva v domácnostech zavádějí v Polsku, v prvním opačně proti stavu u nás. Nynější režim směřuje k prohloubení sociálního zaopatření pracujících tříd, jež tvoří jeho voličstvo. Na pojištění se platí 5% ze mzdy, přičemž tři pětiny platí zaměstnanec, dvě pětiny zaměstnavatel. Platí se buď invalidní renta po 200 týdnech nebo jednorázová výpomoc.

čb.

NÁZEV »POLITIKA«. V Brně začal vycházet časopis »Nová Politika«. Tiskařské družstvo »Politika« v Praze se ohradilo proti tomuto názvu a tu se ukázalo, že zmíněné vydavatelstvo má chráněny jako ochranné známky tyto všechny názvy, ač samo vydává jen známý časopis »Národní Politiku«: Naše politika, Národní politika, Nová politika, Lidová politika, Pondělní politika, Česká politika. Stalo se tak patrně proto, že již několikrát před válkou měl býti vydáván časopis s obdobným názvem. Brněnský nový časopis po tomto zjištění ohlásil, že změní název v »Nezávislá politika«.

Ča.

AKCIOVÉ PRÁVO V POLSKU. Spolu s novým obchodním kodexem (č. 600 Dz. U. R. P.) byly vydány pod čís. 601/1933 Dz. U. R. P. uvozovací předpisy, které pozměňují poněkud platné normy o akciových společnostech, a to zákon z r. 1928 č. 383 Dz. U. R. P. a z r. 1930 č. 664 Dz. U. R. P. Mění se zejména ustanovení o výměně zničených nebo ztracených akcií a předpisy o údajích, které mají býti zapisovány do obchodního rejstříku.

Akciové právo v Polsku je založeno na principu normativním. Není totiž zásadně ku zřízení akciové společnosti třeba státního povolení. Jedině u akciových společností, jde-li o podniky státní nebo veřejně užitečné, jest třeba povolení ministra průmyslu a obchodu, který ověří stanovy a schvaluje též všechny změny stanov. U společností bankovních jest třeba povolení ministra financí, který je vydá v dohodě s ministrem průmyslu a obchodu.

Cizozemské akciové společnosti mohou býti připuštěny k obchodování na území polském jedině s povolením ministra průmyslu a obchodu vydaným v dohodě s ministrem financí.

Akciový kapitál musí býti nejméně 250.000 zl.

Zajímavé jest, že zakladatelé jsou povinni před uveřejněním výzvy k upisování kapitálu složit u okresního soudu sídla společnosti kauce ve výši jedné dvacetiny akciového kapitálu.

Akciová společnost nabývá charakteru právnické osoby zápisem do obchodního rejstříku. Před zápisem ručí solidárně zakladatelé.

Správu akciové společnosti provádí valná hromada, správní rada a po stránce kontrolní dozorčí rada nebo revisní komise. Dozorčí rada je